

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

بهرام رحمانی
۱۲ سپتمبر ۲۰۱۷

عید قربان، عید مسلمانان و سرمایه‌داران در میان دریائی از خون حیوانات بی‌دفاع!

در هیچ دین و مذهبی عقلانیت وجود ندارد. اما طی سده‌های طولانی کسانی و در پیشاپیش آن‌ها دستگاه روحانیت و تاجران صنعت گوشت سعی کرده‌اند اعمال و رفتار خرافی و جاهلانه و غیراخلاقی خود را توجیه کنند. از جمله قتل‌عام حیوانات، به‌ویژه در عید قربان و دیگر اعیاد عمومی!

به علاوه، اماکن مذهبی به اصطلاح «مقدس» جهان، مراکز پول‌سازی برای گردانندگان آن‌هاست! این مراکز به هیچ‌وجه قابل کنترل نیستند. چرا که درآمدها و مخارج آن‌ها بسیار مبهم و بدون حساب و کتاب است. از این‌رو، در این مراکز پول‌شویی به راحتی صورت می‌گیرد؛ حقوق‌های نجومی نیز به گردانندگان آن‌ها تعلق می‌گیرد و به قول معروف بخور و بخورهای کلان و ریخت و پاش‌های زیادی در این اماکن وجود دارد. البته این مراکز در نزد افکار عمومی مردم، علاوه بر فساد اقتصادی، شدیداً فساد اخلاقی نیز آلوده هستند و توجیه‌شان نیز کمک به مردم «بی‌بضاعت» و «مستمنان» است!

مسلمانان، به‌ویژه حجاج سرمایه‌دار در مکه، در روز عید قربان دریائی از خون حیوانات جاری می‌کنند و در داخل آن می‌لوند و راز و نیاز می‌کنند تا «خدای» شان خشنود گردد! خدا درو اقع خدای سرمایه و تولید ثروت و سرمایه، همچنین از طریق نذر و نیاز، امامزاده‌ها و اماکن به اصطلاح «مقدس» است. یک جنبه غیرانسانی‌تر این مسأله، کشتار حیوانات در ملاءعام و در مقابل چشمان کودکان است که ضربه روحی و روانی زیادی به آن‌ها می‌زند. حتی برخی خون حیوانی که در خون خود می‌غلند از رویش می‌پزند و خون گرم آن را بر پیشانی خود و کودکان‌شان می‌مالند و...

به این ترتیب، عید قربان، روزی که بربریت مسلمانان و حجاج و سرمایه‌داران صنعت گوشت اوج می‌گیرد و بی‌رحمانه چاقوهای خود را تیز می‌کنند و بر گردن حیوانات بی‌گناه و بی‌دفاع می‌کشند! بنابراین بخش آگاه جامعه، موظف است این روز را محکوم کند و از شرکت در این خونریزی و بربریت و وحشی‌گری دوری جوید.

روز عید قربان، روزی که سرمایه‌داری صنعت گوشت میلیاردها دالر به جیب می‌زند و توجیه این است که گوشت قربانی به فقراد داده می‌شود. در حالی که اخبار و گزارشات نشان می‌دهد که بیش‌تر گوشت قربانیان را به کشتارگاه‌ها انتقال می‌دهند و از آن‌جا این کالای خونین خود را برای فروش به بازار عرضه می‌کنند. برای مثال، درصد چشمگیر و بالائی از مردم ایران، حتی سالی بیش‌تر از یکی دو بار گوشت نصیب‌شان نمی‌شود چرا که این بخش از مردم نیازهای

جاملتری تا خوردن گوشت دارند. به لباس، دارو و درمان بیماران، تحصیل کودکان و غیره. اگر این حجاج قاتل مستقیم حیوانات راست می‌گویند به جای کشتار حیوانات، پول نقد به این فقرا بدهند که به نیازهای عاجلشان اختصاص دهند. در حالی که فقر محصول جامعه نابرابر و طبقاتی و سیری‌ناپذیری سرمایه‌داران است. و گرنه در این جهان آنقدر ثروت و نعمت وجود دارد که همه بدون دغدغه بتوانند از آن بهره‌مند شوند. اما سیستم سرمایه‌اری و گرایشات مختلف از فاشیسم ملی و میلیتاریستی گرفته تا فاشیسم مذهبی و نئولیبرالیسم و حکومت‌های حامی سرمایه و استثمار، این وضعیت را به مردم فقیر تحمیل کرده‌اند. به عبارت دیگر، حق آن‌ها را مثنی سرمایه‌دار با حرص و ولع بی‌پایان به جیب می‌زنند.

بنا به گزارش خبرگزاری ایسنا، کل تعداد زائرانی که در حج امسال شرکت کردند، تقریباً دو میلیون و ۳۵۰ هزار نفر بوده است، از این میزان حدود یک میلیون و ۷۵۰ هزار تن از اتباع ۱۶۸ کشور مختلف جهان هستند که هر کدام علاوه بر هزینه‌های سفر هوایی، هزاران دلار را برای محل اقامت، تغذیه و سوغات هزینه می‌کنند.

ماهر جمال، رئیس اتاق تجارت و صنعت شهر مکه گفت: هزینه‌های حجاج داخلی و خارجی حج امسال ممکن است به ۲۰ تا ۲۶ میلیارد ریال عربستان برابر با ۵/۳۳ تا ۶/۶۷ میلیارد دلار برسد، در حالی که این هزینه‌ها در سال گذشته میلادی ۱۴ میلیارد ریال عربستان معادل ۳/۷۳ میلیارد دلار بوده است.

او بیان داشت که درآمدهای کشورش از حج امسال افزایش یافته و این امر به افزایش ۲۰ درصدی حجاج در مقایسه با سال قبل مرتبط است.

لوک شانتر، تاریخدان و کارشناس امور حج اطلاع داد: تا وقتی که نفت در عربستان کشف نشده بود، حج منبع اول درآمدهای عربستان بود.

تاریخ عید قربان در تقویم شمسی برابر با روز جمعه ۱۰ شهریور ماه ۱۳۹۶ و در تقویم میلادی مصادف با ۱ سپتامبر ۲۰۱۷ بود.

در روایات مختلف دین اسلام، آمده است که «پیامبر بزرگ الهی حضرت ابراهیم(ع)»، در سن بالا دارای فرزندی شد که او را اسماعیل نام نهاد و برایش بسیار عزیز و گرامی بود. اما مدت‌ها بعد، هنگامی که اسماعیل به سنین نوجوانی رسیده بود، فرمان الهی چندین بار در خواب به ابراهیم نازل شد و بدون ذکر هیچ دلیلی به او دستور داده شد تا اسماعیل را قربانی کند.

او پس از کشمکش‌های فراوان درونی، در نهایت با «موافقت» فرزندش، به محل مورد نظر می‌روند و ابراهیم آماده سر بردن فرزند «محبوب» خود می‌شود. اما به هنگام انجام قربانی اسماعیل «خداوند» که او را سر بلند در امتحان مینماید، گوسفندی را برای انجام ذبح به نزد ابراهیم می‌فرستد.

انجام قربانی بر حاجیان حاضر در مکه واجب است؛ اما انجام قربانی در این روز برای همه مسلمانان «مستحب مؤکد» است، تا آنجا که برخی از «روحانیون» آن را بر کسانی که توانائی دارند واجب دانسته‌اند و مستحب است بعد از نماز عید، کمی از گوشت آن خورده شود. مستحب است هنگام قربانی این دعا که از «امام صادق(ع)» نقل شده است خوانده شود: «وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ، حَنِيفاً مُسْلِماً وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَ نُسُكِي وَ مَحْيَايَ وَ مَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَ بِذَلِكَ أُمِرْتُ وَ أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ. اَللَّهُمَّ مِنْكَ وَ لَكَ، بِسْمِ اللَّهِ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ. اَللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي» (در حدیثی نقل شده است که امام صادق(ع) فرمود: امام سجاد(ع) و امام باقر(ع) گوشت قربانی را سه قسمت می‌کردند: يك قسمت آن را به همسایگان می‌دادند و يك قسمت آن را به نیازمندان و قسمت سوم را برای اهل خانه نگه می‌داشتند.»

همان‌طور که اشاره کردیم برگزار کردن مراسم قربانی در این عید بر همه واجب نیست و تنها بر زائران کعبه در مراسم حج واجب است، اما بسیاری از مسلمانان در سراسر جهان در این روز، گوسفند، گاو یا شتری را قربانی کرده و گوشت آن را بین همسایگان و مستمندان تقسیم می‌کنند.

حاجیان در این روز، پس از به پایان رساندن مناسک حج، حیوانی را ذبح می‌کنند و پس از قربانی آنچه بر آنان در حال احرام، حرام شده بود - مانند نگاه کردن در آینه، گرفتن ناخن و شانه زدن مو -، حلال می‌گردد و حج، یکی از عبادت‌های بسیار مهم در اسلام است. در نتیجه، روزی که پس از انجام وظایف سنگین حج، به عنوان جایزه الهی و اتمام احرام پیش می‌آید را عید می‌دانند.

حیواناتی که قربانی کردن آن‌ها جائز است عبارتند از:

۱- بز ۲- میش ۳- شتر ۴- گاو و گاو میش که باید همگی اهلی باشد و اگر وحشی باشند برای قربانی جائز نیست. اگر مادر حیوان اهلی باشد و پدر حیوان وحشی باشد درست است. اما اگر پدر حیوان اهلی باشد ولی مادر حیوان وحشی باشد درست نیست.

برای قربانی کردن سن گوسفند از یک سال کمتر نباشد، ولی اگر بره از شش ماه بیشتر عمر داشت و جثه‌اش به اندازه یک ساله بود جائز است، ولی اگر بز از شش ماه بیشتر عمر داشت و جثه‌اش به اندازه یک ساله بود جائز نیست. گاو و گاو میش از دو سال کمتر نباشد و شتر از پنج سال.

در گاو و شتر اگر هفت نفر شریک شوند جائز است ولی باید نیت و مقصد همه رضای خدا باشد و حصه هر یک کمتر از یک هفتم نباشد و اگر نیت یکی رضای خدا نبود بلکه گوشت‌خوری یا حصه یکی از هفت نفر از یک هفتم کمتر بود قربانی جائز نیست.

اگر به جای هفت نفر در شتر و گاو پنج نفر شرکت کردند در صورتی که شرائط ذکر شده موجود باشد جائز است. اگر حیوان برای قربانی تهیه نموده است مفقود شد و به عوض دیگری را خرید و بعد اولی پیدا شد باید بهترین یکی از آن دو حیوان را قربانی کند.

البته در قصه‌های دینی، شر و شروط زیادی هم برای انتخاب قربانی منظور شده است. برای مثال، - هر حیوانی که کور یا کر یا یک چشم باشد یا بیشتر نور چشم آن و یا بیشتر گوش آن یا دنبه آن از بین رفته قربانی کردن آن جائز

نیست؛ - هر حیوانی که لنگ باشد به طوری که به سه دست و پا راه برود و چهارمی را به زمین نگذارد قربانی کردن آن جائز نیست، و اگر چهارمی را به زمین می گذاشت ولی لنگان لنگان را می رفت جائز است؛ - حیوان لاغر که مغز استخوان آن آب شده باشد جائز نیست و اگر به این حد نرسیده جائز است ولی قربانی کردن فرجه و چاق بهتر است؛ - اگر تمام دندان های حیوان ریخته قربانی کردن آن جائز نیست. و اگر بیش تر دندان ها باقی است جائز است. - اگر حیوان خلقتا گوش ندارد قربانی کردن نیست و اگر گوش های کوچکی دارد جائز است؛ - اگر حیوان گاو به اندازه یک سوم از دم اش قطع شده باشد یا خلقتا دوسوم از دم گاو موجود باشد قربانی کردن آن جائز نیست. باید بیش از دو سوم دم گاو موجود باشد و...

دستورات محمد پیامبر مسلمانان، از جمله در موقع ذبح قربانی به شرح زیر است:

- چاقو از قبل تیز باشد. و چاقو را نباید در جلو چشم حیوان تیز کرد؛ - رو به قبله و یاد خدا و...

به گزارش شبکه اطلاع رسانی «راه دانا»؛ با توجه به نزدیکی به عید قربان، نیاز بازار به دام زنده افزایش یافته و این در حالی است که در چند ماه گذشته شاهد افزایش بی رویه قیمت گوشت گوسفندی در بازار بوده ایم تا جایی که قیمت هر کیلو گوشت از ۳۳ تا ۳۴ هزار تومان تا ۴۳ هزار تومان و بعضا بیش تر افزایش پیدا کرد.

به علاوه مسئولین علت این افزایش قیمت گوشت گوسفندی در بازار را کمبود دام و صادرات بی رویه اعلام کرده اند که در ماه های اخیر با وجود جلوگیری از صادرات دام از مرزهای کشور و واردت گوشت گوسفندی گرم باز هم قیمت ها در بازار فروکش نکرد.

همچنین مسئولین مربوطه علت ادامه دار شدن افزایش قیمت گوشت گوسفندی در بازار را ممانعت دامداران از فروش دام و عرضه آن به بازار می دانند و مشغول دپو دام برای پیشواز از عید قربان هستند.

در این رابطه علی ملکی رئیس اتحادیه گوشت گوسفندی در خصوص قیمت دام زنده با توجه به نزدیکی به عید قربان گفت: پیش بینی می شود قیمت هر کیلو دام زنده برای عید قربان بین ۱۷ هزار تا ۱۸ هزار تومان باشد که احتمالا تا جمعه روز عید افزایش نیابد.

او در توضیح علت افزایش قیمت دام زنده نسبت به سال گذشته توضیح داد: در سال گذشته قیمت هر کیلو دام زنده بین ۱۲ تا ۱۲ هزار و ۵۰۰ تومان بوده که در سال جاری با توجه به کمبود دام در بازار با افزایش ۵ هزار و ۵۰۰ تومانی به کیلویی ۱۸ هزار تومان رسیده است.

رئیس اتحادیه گوشت گوسفندی یادآور شد: قیمت مصوب فروش دام زنده در مراکز معتبر بین ۱۷ تا ۱۸ هزار تومان خواهد بود و پیش بینی می شود قیمت آن دیگر افزایشی نداشته باشد.

ملکی تصریح کرد: قیمت هر کیلو گوشت گوسفندی با توجه به افزایش قیمت دام زنده و کمبود آن در بازار ۳۹ تا ۴۰ هزار تومان در واحدهای صنفی عرضه و با قیمت ۴۲ تا ۴۳ هزار تومان به دست خریدار می رسد.

وی در خصوص قیمت گوشت وارداتی در بازار اظهار کرد: قیمت هر کیلو گوشت وارداتی در بازار بین ۳۴ تا ۳۵ هزار تومان است که برای توازن بازار این گوشت در بازار عرضه می شود.

براساس این گزارش هر ساله با توجه به نزدیکی عید قربان شاهد افزایش بی رویه قیمت دام هستیم که این امر در سال جاری دو صد چندان شده قیمت دام از ۱۲ هزار تومان به ۱۸ هزار تومان افزایش یافته و این امر حاکی از عدم نظارت مسئولین برای تنظیم بازار با توجه به مناسبت های پیش رو است.

قربانی کردن در ایران امروزی، متأسفانه همچنان رسمی همگانی است. چون بسیاری از مردم به همین آسانی نمی‌توانند آن را کنار بگذارند. همچنین سنت‌ها، به‌ویژه سنت‌های مذهبی بسیار جان‌سخت‌تر هستند. این رسم تنها به اجرای سنت‌ها و مراسم دینی محدود باقی نمی‌ماند بلکه بسیاری از مردم قربانی کردن را در آداب و رسوم غیردینی نیز به کار می‌بندند. با تمامی این احوال هرگز رنگ و بوی آئینی قربانی کردن را نمی‌توان نادیده گرفت. چون بنا به سنتی قدیمی از فرآیند آن به ظاهر برای دفع شر و بلاگردانی آئینی از حریم انسان سود می‌جویند.

گروه‌هایی از مردم در جشن‌های عروسی بر خود واجب می‌دانند تا گوسفندی را زیر پای عروس قربانی کنند. گویا چنین رسمی در نهایت از آینده عروس و داماد بلاگردانی به عمل خواهد آورد. آنان خوشبختی و سعادت خود را در آن می‌بینند که خون حیوان بی‌چاره‌ای را بر زمین بریزند. قسمتی از خون گوسفند را هم به در و دیوار خانه‌ای می‌مالند که قرار است عروس‌خانم زندگی مشترک خودش را در آن آغاز کند. در نمایش‌هایی از این نوع کسی به روزگار حیوانی که او را می‌کشند، نمی‌اندیشد. شکی نیست انسان‌ها با تماشای رفتارهایی از این دست بدون تردید نسبت به قتل و اعدام آدم‌ها هم بی‌تفاوت باقی می‌مانند. چون پس از تکرار و عادت، جدای از حیوان چه بسا مرگ و جان باختن انسان‌ها نیز برایشان ارزشی نخواهد داشت.

قربانی کردن گوسفند در معابر عمومی و آن هم مقابل چشمان مردمی که کنجکاوانه به تماشا ایستاده‌اند، اتفاق می‌افتد. اما در جمع این تماشاچیان بی‌تفاوت و سهل‌انگار کودکان خردسال نیز کم نیستند. بزرگترها چنان فکر می‌کنند که کودکان همانند آنان از دیدار چنین صحنه‌هایی لذت خواهند برد. همچنان که واکنش منفی روانی و درونی کودک را جایی به حساب نمی‌آورند. حتی قربانی کردن را فرصت و فرجه‌ای مناسب می‌بینند که کودکان نیز ماجرای آن را از ابتدا تا انتها به تماشا بنشینند. گویا جشنی دارد برگزار می‌گردد که تکرار آن در محله و خانواده، شاید تا ماه‌ها و سال‌ها زمان ببرد.

جدا از مراسم عروسی در جشن‌های دیگری هم مردم از رسم قربانی کردن سود می‌جویند. برای نمونه کسی که اتومبیلی می‌خرد به حتم باید گوسفندی را زیر چرخ‌های آن قربانی کند. آنوقت ضمن رویکردی عوامانه خون گوسفند بی‌چاره را همانند جنگجویان قرن‌های میانی به چرخ و سپر اتومبیل می‌مالند. مردم چنان تصور می‌کنند که این خون‌ها از اتومبیل و جان ایشان بلاگردانی به عمل خواهد آورد. در مراسم‌هایی همانند این به واقع جشنی برای خرید اتومبیل راه می‌افتد که در فرآیند آن خون حیوان و امانده‌ای را هم بر زمین می‌ریزند. در باوری همگانی مردم چنان می‌پندارند که اگر چنین رسمی اتفاق نیفتد به حتم حادثه ناگواری برایشان پیش خواهد آمد. حتی اکثر تحصیل‌کرده‌ها و دانشگاه رفته‌های کشور نیز در این خصوص چیزی کم نمی‌گذارند و اجرای آن را بی‌کم و کاست باور دارند. آن‌که چنین دنیائی را برمی‌تابد، به واقع در جامعه پدیده‌ای غیر طبیعی به حساب خواهد آمد.

مردم رسم قربانی کردن را جدای از خرید اتومبیل در جشن خرید خانه و آپارتمان هم به اجرا می‌گذارند. ولی در سنت‌های اسلامی «ارج و قرب» بیش‌تری برای آن قایل هستند. چنان‌که پس از بازگشت حاجی از مکه دوستان و خانواده‌اش هریک به سهم خود برایش گوسفندی را قربانی می‌کنند. در سال‌های اخیر این رسم را به کسانی که از زیارت کربلا برمی‌گردند نیز تعمیم داده‌اند. با همین عرف نه چندان انسانی، گوسفند را زیر پای حاجی و کربلایی می‌کشاند و سپس با ذبح آن در انتظار عمومی جشن و سرور راه می‌اندازند.

روز عید قربان هم در ایران، آنچنان رسم شده است که تمامی افرادی که از سال‌ها قبل مکه رفته‌اند و حاجی شده‌اند گوسفندی را قربانی کنند. جدای از این در روزهای تاسوعا و عاشورا نیز دسته‌های سینه‌زنی و زنجیرزنی در محله‌ها راه می‌افتند تا گوسفندهای نذری مردم را از ایشان بگیرند. این گوسفندها پس از ذبح در معابر عمومی، به عنوان اطعام عزاداران و خیرات بین مردم مورد استفاده قرار می‌گیرد. گویا می‌خواهند انتقام خون حسین را از گوسفند و گاو پس بگیرند. با این همه می‌توان انتظار داشت که مردم عادی و طبقه‌ی متوسط شهری نیز در رویکردی دینی و مذهبی جهت برآورده شدن حاجت و نیاز خویش گوسفند نذر می‌کنند. گویا نذر بهانه‌ای بیش نخواهد بود تا خداوند به اعتبار کشتار و خون ریختن، از حریم صاحب نذر بلاگردانی به عمل آورد. چنان‌که همین خونریزی‌ها قرار است سرآخر برایش شادمانی و شادکامی را تضمین نماید. انگار هر دو سوی این ماجرای غیر اخلاقی و ضد انسانی چه خداوند و یا بنده او به خونریزی و کشتار نیاز دارند و آنان تنها با کشتار حیوانات بی‌دفاع به هدف خویش دست می‌یابند.

۱۷ شهریور ۱۳۹۲، محمود احمدی‌نژاد به دانشگاه علم و صنعت رفت قدوم او با خون یک گوسفند قربانی «متبرک» شد!

در سال‌های اخیر با گران شدن گوشت و گوسفند، معیشت و زندگی مردم بیش از هر وقتی به سختی می‌گذرد. همچنان که مردم طبقات پائین و متوسط شهری همیشه جهت قربانی کردن در تنگنای مالی به سر می‌برند. چون خرید گوسفندی با قیمت یک و نیم تا دو میلیون تومان برای همگی کاری مشکل خواهد بود. در نتیجه گروهی از مردم به‌عنوان جایگزین گوسفند، خروسی را قربانی می‌کنند. این موضوع به باوری عمومی بازمی‌گردد که همواره خروس را خوش‌یمن می‌دانند. اما کسی به نقش مرغ در این ماجرا نمی‌اندیشد. از این‌رو همگی بنا به سنتی قدیمی پدیده شگون داشتن را با حذف مرغ و دیگر پرندگان خانگی به پای خروس می‌نویسند.

اکنون مردم تهران پس از خرید اتومبیل راهی خیابان مولوی می‌شوند تا در آنجا خروسی جهت قربانی کردن بخرند. سپس فروشنده خودش دست به چاقو می‌برد، رو به قبله می‌ایستد ابتدا به خروس آب می‌نوشاند و با گفتن بسم‌الله سرش را می‌برد. آن وقت خریدار نیز خون خروس را در ظرفی می‌ریزد و آن را به چرخ‌های اتومبیل‌اش می‌مالد تا این چرخ‌ها به گمان خرافی او همیشه به نیکی بچرخند و هرگز تصادف و مرگی را به دنبال نداشته باشند.

در تمامی ماجراهای قربانی کردن، دولت و شهرداری تهران ضمن بهانه نهادن باورهای خرافه‌آمیز و دینی مردم زمینه‌های کافی و وافی فراهم می‌بینند تا همگی بدون استثنا به هنجارهایی از این دست ادامه بدهند. حتی به تازگی در بازار میوه قزل‌قلعه نیز فروش خروس را برای قربانی کردن باب کرده‌اند. در نتیجه خروس‌هایی را در انظار عمومی سر می‌برند تا خونشان را به اتومبیل مشتریان خود بمالند. سپس با همان خون‌هایی که دور تا دور اتومبیل مالیده‌اند مفاخره‌آمیز در اتوبان‌ها و خیابان‌های شهر آمد و شد می‌کنند. طبیعی است که با هنجارهایی از این‌گونه خونریزی نیز قداست مٹیابد و زشتی آن هم برای همیشه از ذهن مردم پاک خواهد شد.

ناگفته نماند که در تهران خروس و گوسفندی را که قربانی می‌کنند رسانه‌های عمومی ضمن هم‌سوئی با فرهنگ دولتی آسیب‌های چنین گزینه «ناصوابی» را نادیده می‌انگارند. همچنان که مردم خیلی راحت و آسان گوسفند و خروس نذری خودشان را از گوشه خیابان و جاده می‌خرند و پس از ذبح، گوشت آن‌ها را بین دیگران خیرات می‌دهند. بدون تردید همراه با نمایش کشتار حیوانات در فضای عمومی شهرهای امروزی، آلودگی بصری برای عابران و شهروندان نیز فزونی می‌گیرد.

ضمن رویکردی تبلیغی و عوامانه عده‌ای از رسم و سنت قربانی کردن در انتخابات نیز سود می‌جویند. در روستاها یا ایلات و عشایر کشور زیر پای کاندیداها گاو و گوسفند سر می‌برند. این رسم طی سال‌های اخیر به تهران نیز راه یافته است. همچنان که در دور پیشین انتخابات ریاست جمهوری، مدیران ارشد شهرداری تهران، قالی‌باف را به محله‌های جنوبی تهران می‌کشاندند و زیر پایش گاو و گوسفند قربانی می‌کردند. بعدها معلوم شد که این گاوها و گوسفندها را از کشتارگاه به آنجا می‌کشاندند و پس از ذبح نمایشی، دوباره به کشتارگاه برمی‌گردانند. به عبارتی روشن‌تر گاو و گوسفند را پس از ذبح، بین مردم خیرات نمی‌کردند و از همان‌جا با کامیون به کشتارگاه می‌فرستادند. هرچند حقه‌هایی از این دست فقط از سران و مدیران حکومت اسلامی برمی‌آید، ولی رمزگشایی از کم و کیف آن‌ها برای مردم چندان هم مشکل نخواهد بود.

در کتاب‌های درسی جمهوری اسلامی همسو با رسانه‌های دولتی سنت‌هایی از این دست را قدر می‌دانند. چنان‌که با تکرار مداوم و مستمر داستان ابراهیم پیامبر در کتاب‌های درسی، عملکرد او در کشتن گوسفند و قربانی کردن تحسین می‌شود. حتی در متن‌های درسی ضمن انعکاس باورهای دینی خوک و سگ را نجس می‌شمارند. پیداست که ضمن تبلیغ ناصواب چنین نگاه و دیدگاه تنگ‌نظرانه‌ای بین مردم، بسیاری از آموزه‌های زیست محیطی نیز نفی و طرد می‌گردد. تا آنجا که بر بستر همین تبلیغات غیر انسانی و خرافی، آزار و اذیت و ریختن خون این حیوانات هم ارج و قرب مٹیابد. حتی با تکرار آن، از کشتار و خونریزی آدم‌ها نیز توجیه به عمل می‌آید.

بدون تردید با سلب علاقه شهروندان جامعه از طبیعت و محیط پیرامون، زمینه‌های کافی برای نابودی و تخریب محیط زیست انسان‌ها آماده می‌گردد. همچنان که بخشی از آسیب‌های امروزی زیست محیطی در ایران به آموزه‌هایی بازمی‌گردد که دین و سنت‌های ناصواب جامعه برآوردن آن‌ها را پشتیبان مطمئنی برای هنجارهای نادرست خویش می‌بیند. ولی طرد و نفی این هنجارهای نادرست به تغییر در رفتار ناصواب شهروندان و سالم‌سازی محیط زیست یاری

می‌رساند. فرآیندی که ضمن آن همراه با ارج و قرب یافتن محیط زیست آدم‌ها، ادامه حیات و زندگی برای انسان‌ها ممکن خواهد بود.

حتی شهرداری تهران نیز بودجه‌های کلانی را به مراکز مذهبی عراق اختصاص داده است. روزنامه ایران از «انتقاد از هزینه مازاد بر مصوبه» شهرداری تهران طی مراسم اربعین در عراق گزارش داده و نوشته است: «جلسه دیروز شورای شهر تهران در ابتداء به عملکرد هزینه‌های شهرداری تهران در اربعین اختصاص داشت. در این جلسه معاون شهردار درباره هزینه‌های اربعین توضیحاتی داد که با واکنش اعضا مواجه شد.»

بنوشته این روزنامه، مجتبی عبداللهی، معاون فرهنگی و اجتماعی شهرداری تهران در این جلسه درباره عملکرد شهرداری در مراسم اربعین گفته است: «درست می‌گوئید که بیش از اعتبار مصوب هزینه کرده‌ایم و خود من به اعضای شورای چهارم نامه نوشتم که ۱۰ میلیارد و ۴۰۰ میلیون تومان هزینه کرده‌ایم که به دلیل آماده کردن زیرساخت‌ها بوده است» اما «ما ساخت و سازی در عراق نداشتیم اما برخی مدارس را آماده اسکان کردیم و حتی ممکن است برخی مدارس را رنگ‌آمیزی کرده باشیم، با این حال بخشی از اسکان در نجف و کربلا برعهده شهرداری تهران است اما دقت کنید این هزینه‌ها، سرمایه‌ای است چرا که ما در مرزها سرویس بهداشتی و حمام ساخته‌ایم و حالا به جهت آماده بودن زیرساخت‌ها هزینه‌ها سال به سال کمتر می‌شود.»

روزنامه ایران، با اشاره به این‌که «اعضای شورای شهر تهران درباره حواشی عملکرد هزینه‌های اربعین سوالاتی را مطرح کردند و مقرر شد تا گزارشی در این باره تهیه و در اختیار نجفی شهردار تهران قرار گیرد»، از جمله نوشته که حسن رسولی عضو شورای شهر در واکنش به گزارش عملکرد شهرداری در اربعین با بیان این‌که «من نگران قسم اعضای شورا در مورد انضباط مالی هستم»، خطاب به معاون شهردار گفته است: «شما می‌گوئید: ۱۵ میلیارد تومان هزینه کرده‌اید اما رقم مصوب شما ۵ میلیارد تومان بوده اما جای سؤال است که مابه‌التفاوتش را از کجا آورده‌اید.»

به نوشته این روزنامه، محمدجواد حق‌شناس دیگر عضو شورا هم تأکید کرده که «در قالب پاداش و حق مأموریت نباید اقدامات داوطلبانه را تحت‌الشعاع قرار دهیم و پیشنهاد می‌شود افرادی را که مایل به ارائه خدمات در نجف و کربلا هستند داوطلبانه و بدون حق مأموریت و پاداش به کربلا ببریم»، و احمد مسجدجامعی با اشاره به این‌که «به دلیل پول زیادی که در اربعین از سوی شهرداری صرف می‌شود، نگران از بین رفتن اقدامات مردمی هستیم»، گفته است: «در کربلا سرویس بهداشتی بسیار ضروری است و پیشنهاد می‌شود شهرداری به جای پتو و غذا، سرویس بهداشتی بسازد و اقدامات شهرداری باید وجه تکمیلی اقدامات مسوولان کربلا باشد چراکه استاندار کربلا به من گفت که ما نهال می‌کاریم اما شما می‌آئید برای برپا کردن چادر نهال‌ها را می‌کنید و اقدامات نباید در تعارض با یکدیگر باشد.»

همین نمونه شهرداری تهران، نشان می‌دهد که تحت پوشش مذهب و مراکز مذهبی چه مبلغ هنگفتی از ثروت‌های جامعه به جیب باندهای حکومتی سرازیر می‌شود.

آستان قدس رضوی بزرگترین نهاد موقوفاتی جهان «اسلام» است که مدیریت ۸۹ شرکت و موسسه را برعهده دارد که در ۴۴ مورد بیش‌تر از ۵۰ درصد سهام را در اختیار دارد. سابقه بعضی از این شرکت‌ها که موقوفی هستند به دهه‌ها پیش برمی‌گردد.

آستان قدس علاوه بر شرکت مهتاب قدس، ۴۹/۹۸ درصد سهام شرکت سرمایه‌گذاری آب و برق صبا را نیز در اختیار دارد و در اقدامی جدید در پی حضور گسترده‌تر در میناست. آستان قدس، تولید مینا را به دست گرفت و ۳ کرسی هیأت مدیره مینا به آستان قدس رضوی رسیده است.

سرویس سیاسی برق نیوز، در ۲۱ اردیبهشت ۱۳۹۴، نوشت: به محض شروع به‌کار چیت چیان در وزارت نیرو موضع‌گیری‌هایی علیه ورود ارگان‌های غیر تخصصی به صنعت آب و برق ایران شروع شد و در همین رابطه نیز وزیر نیرو از واگذاری غیر اصولی و نادرست مهاب قدس به آستان قدس رضوی خبر داد. به گزارش برق نیوز، وزیر نیرو حتی پا را فراتر از این گذاشت و اعلام کرد آستان قدس با اختلاف چند هزار میلیارد تومانی بخشی از سهام شرکت مهاب قدس را خریداری نموده است. تمام تلاش‌های تیم مدیریتی جدید وزارت نیرو در ممانعت از واگذاری شرکت مهاب قدس به آستان قدس رضوی بی نتیجه ماند و حتی حق الوکاله ۳۲ میلیاردی غیرقانونی که برای وزارت نیرو رسوائی بزرگی را در پی داشت نتوانست جلوی این واگذاری را بگیرد.

ابراهیم رئیسی، نامزد دوازدهمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری در اولین مناظره زنده تلویزیونی با بیان این جملات، انتقادهای خود در زمینه مالیات را آغاز کرد.

تولیت آستان قدس رضوی در حالی این سخنان را مطرح می‌کرد که خودش هم در این زمینه مورد نقد برخی بود. ۱۷ اردیبهشت‌ماه امسال حسن روحانی هنگامی که در آذربایجان غربی سخنرانی می‌کرد، این‌طور واکنش نشان داد: «دم از مالیات می‌زنند، آیا در آن‌جائی که مدیریت می‌کنید، تاکنون مالیات داده‌اید؟»

رئییسی هم درباره وضعیت پرداخت مالیات آستان قدس رضوی توضیح داد که حدود ۳۰ سال پیش امام خمینی(ره) پس از شنیدن توضیحات مرحوم واعظ طبسی، تولیت سابق آستان قدس درباره گردش اقتصادی آستان، با دست‌خط خودشان نوشتند آستان قدس رضوی و شرکت‌های وابسته مالیات ندهند و آن را برای زائران و فقرا هزینه کنند.

رئییسی گفت: «این موضوع برای ۳۰ سال قبل است و این رویه از همان زمان آغاز شده و ادامه دارد. من از زمان آمدن به آستان قدس برای مقام معظم رهبری نامه نوشتم که تکلیف شرعی در این موضوع چیست، ایشان فرمودند همان که نظر امام لحاظ شود، به علاوه آنکه دو مالیات ارزش افزوده و مالیات تکلیفی نیز پرداخت شود.»

در همین حال، کامل تقوی‌نژاد به‌عنوان رئیس سازمان امور مالیاتی در نامه‌ای به رئییسی عنوان کرد: «مالیات بر ارزش افزوده، شفافیت اقتصادی را به دنبال دارد به‌طوری که مقام معظم رهبری در خصوص معافیت مالیاتی آستان قدس رضوی و شرکت‌ها و موسسات وابسته اشاره به این مهم می‌کنند که معافیت آستان شامل مالیات‌های تکلیفی و مالیات بر ارزش افزوده نمی‌شود چرا که باید فعالیت‌های اقتصادی شفاف و رقابت‌پذیرتر باشد.»

حال با گذشت چند ماه از پایان رقابت‌های انتخاباتی و طرح چنین مباحثی، روزنامه شرق خبر داده است: «شفافیت مالی برای نخستین‌بار در دستور کار بزرگترین نهاد موقوفاتی جهان اسلام قرار گرفت.»

مرتضی بختیاری، قائم‌مقام تولیت آستان قدس رضوی، در این مورد اعلام کرده است: «کلیه موقوفات قرار است در سیستمی گذاشته و در آن به مردم گزارش شود که هر موقوفه چه‌قدر درآمد دارد و نیت واقف آن چه بوده و اکنون آن درآمد در چه موردی صرف شده است که این اطلاعات تا آخر شهریور کامل می‌شود و سپس در یک سیستمی قرار داده خواهد شد تا عموم مردم از آن مطلع شوند.»

پیش از این در مردادماه سال گذشته نیز ابراهیم رئیسی عنوان کرده بود: «به دلیل ذهنیت‌های نادرست در مورد ثروت آستان قدس رضوی در میان عوام و حتی خواص، توقعات و درخواست‌های زیادی از این نهاد وجود دارد و ما علاقه‌مندیم حقیقت وضع مالی آستان قدس را شفاف‌سازی کنیم.»

حال پس از گذشت یک سال از این سخنان به نظر می‌رسد این نهاد عمومی قرار است اطلاعات مالی خود را به صورت شفاف منتشر کند. اما آیا شفافیت مالی آستان قدس رضوی شدنی است؟ آیا این اتفاق می‌تواند مقدمه شفافیت در سایر نهادهای عمومی باشد؟

درست يك هفته بعد از این‌که ابراهیم رئیسی، تولیت آستان قدس رضوی، حرف از رایزنی برای تأسیس بانک قرض‌الحسنه به میان آورد، سردار غلامحسین غیب‌پرور، رئیس سازمان بسیج مستضعفین کشور، اعلام کرد این سازمان به منظور کمک به محرومان، ایجاد صندوق‌های قرض‌الحسنه در سراسر کشور را با محوریت مساجد دنبال می‌کند. سردار غیب‌پرور جامعه هدف را هم مشخص کرده است؛ ۷۶۰۰ مسجد در آغاز کار که با این اوصاف، به معنای آن است که تأسیس ۷۶۰۰ صندوق قرض‌الحسنه در دستور کار این سازمان قرار گرفته است. طبق آخرین آمار موجود، حدود ۷۲ هزار مسجد در کشور وجود دارد که قرار است تا افق ۱۴۰۴، به ۹۲ هزار مسجد برسد. با این اوصاف، شاید در بلندمدت، به همین تعداد صندوق قرض‌الحسنه در مساجد داشته باشیم. بر این اساس، تا همین جای کار، ۷۶۰۰ صندوق قرض‌الحسنه از تعداد شعب بزرگ‌ترین بانک دولتی ایران فراتر می‌رود.

بانک ملی ایران، به عنوان بزرگ‌ترین بانک دولتی کشور، حدود ۳۳۰۰ شعبه در کشور دارد. حال اگر بخواهیم قیاسی با تعداد شعب بانک‌های دولتی و خصوصی داشته باشیم، مجموع تعداد شعب چهار بانک اول دولتی از نظر تعداد شعب (ملی، سپه، کشاورزی و مسکن) ۸۲۴۶ شعبه و چهار بانک اول خصوصی یا خصوصی شده از نظر تعداد شعب (صادرات، تجارت، ملت و رفاه کارگران) ۷۶۷۲ شعبه است که همین امر تعداد بالای این صندوق‌ها و ضرورت نظارت بر آن‌ها را یادآور می‌شود.

هر چند فعالیت‌های صندوق‌ها و بانک‌های قرض‌الحسنه با هدف «کمک به مردم کم بضاعت» از گذشته‌های دور آغاز شده، اما سابقه فعالیت آن‌ها نشان داده نتوانسته‌اند در فضای اقتصادی کشور به خوبی عمل کنند و اغلب با زیان‌ده بوده‌اند یا عملکردی دور از هدف اصلی اعلام شده خود را دنبال کرده‌اند و حتی در ماه‌های گذشته که حرف از حقوق‌های نجومی به میان آمد، وام‌های نجومی با بهره‌های اندک هم مطرح شد که پشتوانه سپرده‌های قرض‌الحسنه در بانک‌ها را به دوش می‌کشید. بی‌تردید تأسیس هفت هزار و ۶۰۰ صندوق قرض‌الحسنه، باز هم به فساد اقتصادی بیشتر در درون این‌ها و هم آشفستگی بازار پول منجر خواهد شد!

در دهه ۱۳۷۰ و اوایل ۱۳۸۰ خورشیدی بود که شرکت‌های قدیمی‌تر سر و شکل یا نام تازه گرفتند و شرکت‌های جدید، برای تأمین و ایجاد مالی و اقتصادی مطمئن برای فعالیت‌های فرهنگی و اهداف عالی آستان ایجاد شدند.

سال ۱۳۷۷ فعالیت‌های اقتصادی آستان رسماً از دیگر فعالیت‌ها جدا شد و در پی آن سازمان اقتصادی رضوی در اوایل سال ۱۳۸۳ ثبت شد. سازمان اقتصادی به‌گفته مسؤولانش یکی از بزرگ‌ترین هولدینگ‌های اقتصادی ایران به ویژه در شرق کشور به‌شمار می‌آید.

این نهاد حتی در بخش‌هایی مانند صنعت و معدن، خودروسازی، انرژی نیز ورود کرده و شرکت‌های زیر مجموعه‌اش در حال فعالیت‌های گسترده در این حوزه‌ها هستند. چندی قبل آستان قدس استادیوم فوتبالی تأسیس کرد که به عقیده بسیاری از کارشناسان از مدرن‌ترین ورزشگاه‌های جهان است اما تاکنون حتی یک بازی هم در آن انجام نشده است.

حال آستان قدس به‌گفته ابراهیم رئیسی به دنبال تأسیس بانک قرض‌الحسنه بدون ربا است. اما سود و زیان ورود آستان قدس رضوی به عرصه بانکداری چیست؟

در حالی که آستان قدس رضوی از نظارت نمایندگان مجلس و دولت خارج است و به هیچ نهاد نظارتی جز دستگاه عریض و طویل بیت رهبری پاسخگو نیست، مرتضی بختیاری قائم مقام این آستان از توزیع روزانه ۲۴۰ هزار وعده غذا در این آستان خبر داده است.

مرتضی بختیاری مقام سابق قضائی و قائم مقام فعلی آستان قدس رضوی در نشست خبری گفته است که «نمایندگی آستان قدس رضوی در تمامی استان‌های کشور و حتی ۱۹ استانی که موقوفه‌ای از این آستان مقدس ندارند، دایر شده است.»

او اظهار کرد: «حدود ۳۰۰ هزار زائر اولی در سال ۹۵ که اکثراً قشر سالمند بودند، به حرم مطهر رضوی مشرف شدند و به دستور تولیت سه روز توسط آستان قدس رضوی میزبانی کامل می‌شدند. در سال ۹۶ افزایش این آمار را خواهیم داشت و با تأکید تولیت آستان در آینده‌ای نزدیک دیگر زائر اولی داشته باشیم.»

بختیاری از برگزاری صد جلسه مجمع شرکت‌های اقتصادی زیر مجموعه آستان قدس رضوی خبر داده و گفته: «در حوزه اقتصادی بیش از ۱۰۰ مجمع در سال ۹۵ برگزار شد و وظایف تکلیفی را بر عهده شرکت‌ها گذاشتیم و تمامی گزارش‌ها استخراج شده و در اختیار تولیت آستان قدس رضوی قرار گرفته و به علت محرمانه بودن آن رسانه‌ای نشده است.»

آستان قدس رضوی یکی از بنگاه‌های بزرگ اقتصادی کشور است که موقوفات عظیم مالی، میهمانسراها، مجل‌متعدد و شرکت‌های وسیع تجاری دارد. گفته می‌شود بخش اعظمی از اقتصاد کشور در اختیار آستان قدس رضوی قرار دارد اما این آستان علاوه بر استفاده از بودجه‌های چند صد میلیارد تومانی کشور به هیچ نهادی جز بیت رهبری پاسخگو نیست و از مالیات نیز معاف شده است.

قائم مقام آستان قدس رضوی گفته است که «روزانه ۱۰۰ هزار صبحانه در حرم مطهر رضوی، ۴۰ هزار صبحانه در مبادی ورودی مشهد، ۱۰۰ هزار ناهار در حرم مطهر رضوی، توزیع بسته‌های متبرک و غیره توزیع می‌شود.» مشخص نیست در سال‌های ۹۵ و ۹۶ که توسط رهبری به‌عنوان سال «اقتصاد مقاومتی» نام‌گذاری شده، این «پول‌پاشی»ها با نظارت کدام دستگاه نظارتی صورت می‌گیرد و چرا مردم باید با وجود آمار بالای بیکاری و نبود شغل، حق و حقوق خود را در سفره‌های نذری این آستان به دست آورند؟ چرا نباید این «پول‌پاشی»ها در زیرساخت‌های اقتصادی کشور سرمایه‌گذاری شود تا تولید و اشتغال کشور به چرخه در آید؟

حرم هشتمین امام شیعیان، یعنی امام رضا، پذیرای بیش از ۳ میلیون زائر است که در سال‌روز تولد او، وارد شهر مشهد می‌شوند.

طبق گزارش مسوولین این مرکز؛ مساحت اماکن آستان قدس، بیش از هزار متر مربع در سطح و بیش از یک میلیون متر مربع در زیربنا است. جالب است بدانید این فضا در اول پیروزی انقلاب ۵۷، ۱۳۰ هزار مترمربع بود که شامل رواق‌های حرم و هم صحن‌هایی مثل انقلاب، آزادی، موزه و مسجد گوهرشاد می‌شد. به عبارت دیگر، شاه هم مانند آخوندها دل‌بستگی بسیار زیادی به خرافات مذهبی و مراکز مذهبی و امام رضا داشت!

ضریح امام رضا، حدود ۱۲ تن وزن دارد. ضخامت پوشش نقره‌ای و طلائی آن و اتصال روکش‌های بدون پیچ یکی از ویژگی‌های این ضریح است.

در حرم رضا، بیش از ۸۰ هزار لامپ و ۳۶ هزار لامپ لوستر وجود دارد. حدود ۶۰۰ «خدمت‌گزار» در این مرکز، مشغول به کار هستند که در ۱۴ کشیک به‌طور شبانه‌روزی در امور روشنایی، تنظیف چراغ‌ها، لوسترها و آینه‌کاری‌ها و نورافشانی فعالیت دارند.

بیش از ۶۰۰ نفر از «خادمان»، وسیله تعمیر و نگهداری را در اداره روشنایی حرم مطهر امام رضا را بر عهده دارند.

بزرگترین لوستر نصب شده در رواق دارالسیاده ۴ متر طول و ۳ متر عرض دارد. لوستر دارالسیاده با ۲۵۰ شعله لامپ، بیشترین تعداد لامپ در حرم را دارد و رواق دارالحجه هم روشن‌ترین رواق حرم است که ۱۸۱ لوستر و ۵۲۷۱ شعله لامپ دارد.

برای نمازگزاران و جلوگیری از کهنه شدن و کثیف شدن مهرهای حرم مطهر، سالانه بیش از ۷۰۰ هزار مهر نماز مورد استفاده و جایگزین مهرهای شکسته و کثیف می‌شود.

به‌مناسبت تولد امسال رضا همانند هر سال، بن غذای نذری یا به قولی «حضرتی» میان زائران توزیع می‌گردد. قرار است این ۱۲ هزار بن غذای متبرک رضا در فرودگاه، راه‌آهن و مراکز پولیس راه در ورودی مشهد توزیع شود.

بن غذای متبرک «حضرتی» هر روز میان تعدادی از زائران حرم رضا توزیع می‌گردد. به رسم هر ساله در آستانه سالروز تولد رضا، ۲۰ هزار «خادم»، پنجره فولاد صحن جمهوری اسلامی را گلباران می‌کنند. در این مراسم که با نام «گل والای ولا» برگزار می‌گردد، «خادمان» بارگاه با طی حدود یک کیلومتر از مقابل ساختمان مرکزی آستان قدس رضوی تا حرم رضا، گنجره فولاد واقع در صحن جمهوری را به نشانه شادمانی، گلباران می‌کنند.

امسال بزرگترین گل فرش قابل حمل کشور هم در صحن جامع رضوی برپا شده است. این فرش گل که منقش به ذکر «بیا امام رئوف» است، ۲۰ هزار شاخه و بوته گل دارد. در این گل‌فرش نزدیک به ۳ هزار و ۵۰۰ شمشاد طلانی، ۲ هزار گل کلم، ۲ هزار و ۵۰۰ گل رز ساناز، ۱۰ هزار گل داوودی در رنگ‌های سفید، بنفش، زرد و نارنجی و همچنین حدود ۳۰۰ متر مربع چمن به‌کار رفته است و «خادمان» افتخاری حرم مطهر روزی ۲ تا ۳ بار با اسپری، آبیاری این فرش گل را انجام می‌دهند.

همین آمار و ارقام، به‌سادگی نشان می‌دهند که در این نوع مراکز چه ریخت و پاش‌ها و بخور و بخورهائی در جریان است. به همین دلیل نیز هر از چند گاهی، مسوولین این مراکز مجبور می‌شوند از گم و گور شدن مبالغ هنگفت در آن‌جاها، اقرار کنند.

«سخن‌گوی سازمان اوقاف و امام زاده‌ها اعلام کرده است که تو سال ۹۳، فقط از حرم امام رضا مبلغ ۶۴ هزار میلیارد تومان پول خارج شده؛ از طرفی هم رئیس کمیته امداد گفته که از صندوق‌های صدقات مبلغ ۸۰۰۰ میلیارد تومان پول خارج شده؛ با در نظر گرفتن اماکن مذهبیبه شلوغ دیگه مثل حرم معصومه و شاه عبدالعظیم و شاه چراغ و...، حداقل جمعش به ۱۵۰ هزار میلیارد تومان می‌رسه.

حالا اگر جمعیت فقراى ایران را تنها ده میلیون نفر در نظر بگیریم و هر خانواده چهار عضو داشته باشد یعنی حدود ۲/۵ میلیون خانواده؛ اگر به هر خانواده ۵۰ میلیون کمک بشه بی‌تردید زندگی‌شون دگرگون می‌شود و از فلاکت نجات مینابند!

تازه اگر به هر خانواده ۵۰ میلیون بدهند فقط ۱۲۰ هزار میلیارد تومنش هزینه می‌شه و بقیه‌اش میمونه! به عبارت دیگر، یعنی با درآمد یک ساله امام زاده‌ها و صندوق صدقات می‌توان ریشه فقر را به کلی از جامعه ایران ریشه کن کرد.

حالا این پولها چی می‌شه و کجا می‌ره «الله و اعلم»!

سابقه تاریخی آستان قدس و تولیت آن که در ۳۵ سال گذشته با نام «عباس واعظ طبسی» گره خورده، به زمان صفوی‌ها برمی‌گردد. در آن زمان شاهان تولیت آستان را برمی‌گزیدند، اکنون ولی فقیه عهده‌دار این کار است. اما با وجود این سابقه چند صد ساله، در دوران تولیت عباس واعظ طبسی بود که حریم آستان از حرم امام رضا بسیار فراتر رفت و بدل به نهادی شد که منتقدان، آن را «امپراتوری آستان» و تولیتش را «والی خراسان» لقب دادند. اما مدتی است که این سمت به رئیسی واگذار شده است.

عید قربان ریشه در دوران قبل از تاریخ بشر دارد. انسان اولیه که از فهم طبیعت عاجز است، برای به‌دست آوردن ترحم خدایان دست به قربانی کردن حیوانات و انسان‌ها می‌زد. این سنت در اسلام نیز پذیرفته شده است و فریضه‌ای برای حجاج می‌گردد تا در این روز هزاران هزار حیوان را قربانی کنند.

بدین ترتیب، عید قربان و سنتی که این عید دارد باعث می‌شود سالانه میلیون‌ها گاو و گوسفند در سرتاسر جهان بدون دلیل و تنها به این علت که رسم مذهبی است خون‌شان ریخته شود. در حالی که در جوامع پیشرفته، ریختن خون حیوانات به هر دلیلی «جرم» است و بانیان آن کار تحت تعقیب قرار می‌گیرند. اما در اسلام قضیه فرق دارد و حتما خون باید ریخته شود که رسم و رسومات این عید اجرا شود و خدا راضی گردد!

قرن‌هاست که هر ساله تعداد بسیار زیادی گاو و گوسفند که تنها به جرم این‌که باید در این عید حیوانی قربانی شود کشته می‌شوند البته جان حیوانات و حقوق‌شان در جوامعی همچون جامعه ایران، ارزش چندانی ندارد. ای کاش گاوها و گوسفندها و دیگر حیوانات نیز حامیان جدی و پیگیر داشتند که در این روز به دست امت اسلام، گله‌گله به قتل نرسند و قربانی کسانی شوند که دین و خدا و کتاب‌های به اصطلاح مقدس‌شان، هرگونه جنایت را برای آن‌ها جایز دانسته است.

مراکز مذهبی و در رأس همه مکه، مدینه، مشهد، قم، کربلا و...، بزرگترین مراکز درآمد روحانیون است. روحانیونی که تمام عمرشان دست به سیاه و سفید نزده‌اند، کار نکرده‌اند، با دمپایی و عبا و عمامه حریر و ظریف و گران‌قیمت آهسته و شمرده حرکت می‌کنند تا فشاری به جسم ظریف و لطیف و آفتاب‌ندیده‌شان وارد نشود! تنها کار عمده آن‌ها، تبلیغ خرافات و خالی کردن جیب مردم با جمع‌آوری خمس و زکات و مال امام و همچنین از طریق همین مراکز مذهبی است. آن‌ها این ثروت‌های بادآورده را توسط اطرافیان‌شان در عرصه‌های مختلف تجاری و اقتصادی سرمایه‌گذاری می‌کنند. روحانیونی که بیش از همه فقر را برای مردم فقیر و مزدبگیر در این دنیا و ثروت را برای سرمایه‌داران تبلیغ می‌کنند. اگر در این دنیا دختر و پسری با همدیگر راه بروند و در جشن مشترکی شرکت کنند اگر گرفتار مأمورین حکومتی شوند دست‌کم شلاق می‌خورند. اما همین روحانیون برای آن دنیا وعده عیش و نوش و معاشرت با «حوری و قلمان» را نیز برای امت خود می‌دهند!

نهایتاً همه مذاهب خرافه‌پرست و تفرقه‌انداز و خشونت‌طلب و جنگ‌طلب هستند. آن‌ها انسان‌ها را به یهودی، مسیحی، مسلمان، بهائی، سنی، شیعه، سلفی و غیره تقسیم می‌کنند. آن‌ها با این تبلیغات جنون‌آمیز خود، نه تنها مانع همبستگی و اتحاد و زندگی مسالمت‌آمیز انسان‌ها می‌شوند، بلکه به‌خصومت و دشمنی بین آن‌ها دامن می‌زنند. هم‌اکنون بهائی‌ها و مسیحی‌ها در ایران، یک زندگی جهنمی دارند. حتی هر از چند گاهی با تحریک امام جمعه‌ها و نهادهای حکومتی، خانه‌های بهائیان مورد تهاجم و حشبیانه حزب‌الله و لباس شخصی‌ها و مردم عوام مذهبی قرار می‌گیرد و تخریب می‌شود. آن‌ها از دانشگاه‌ها و مراکز کار پاکسازی می‌شوند و زندان‌های نیز مملو از این انسان‌هاست که تنها جرم‌شان، باور و

عقیده به یک مذهب و خرافه دیگری است. به همین دلایل باید مذاهب و در راس همه اسلام، عمیقاً و پیگیرانه مورد نقد قرار گیرد. امری که برای رشد و گسترش و شکوفائی جامعه و همبستگی و دوستی بین شهروندان ضروری است!

دوشنبه بیستم شهریور [سنبله] ۱۳۹۶ - یازدهم سپتمبر ۲۰۱۷